

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 245 din 24.05.2023

Dosar nr: 866/ 2022

Petiția nr: 8587/24.11.2022

Petent: ...

Reclamat: ...

Obiect: petentul, persoană încadrată în grad de handicap, reclamă afirmații care îi ating demnitatea

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1. ... cu domiciliul în ...

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. ... cu adresa de comunicare a actelor de procedură la Primăria Comunei Ghindari cu sediul în Ghindari, Str. Principală, DN13A 79, Jud. Mureș

II. Procedura de citare a părților

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa nr. 457/19.01.2023 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 457/19.01.2023 a fost citată partea reclamată, părțile fiind invitate la ședința de audieri din data de 07.02.2023 (filele 8-9 la dosar). Părțile nu a fost prezente la audieri.

5. Partea reclamată a comunicat la dosar un punct de vedere în data de 03.02.2023, (filele 10-12 la dosar).

6. Prin adresa nr. 2175/20.03.2023 s-a comunicat petentului punctul de vedere depus de partea reclamată și s-a acordat acestuia un termen pentru depunerea de concluzii scrise (fila 13 la dosar).

7. Petentul a transmis concluzii scrise la dosar în data de 04.04.2023 (fila 14 la dosar).

8. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

9. Petentul sesizează Consiliul cu privire la o posibilă faptă de discriminare arătând următoarele:

10. Acesta este încadrat în grad de handicap grav cu asistent personal, conform certificatului emis la data de 07.02.2018.

11. Petentul reclamă faptul că în data de 27.05.2022, în cadrul ședinței ordinare a Consiliului Local Ghindari, reclamata, în calitate de funcționar public, angajată în cadrul primăriei la direcția taxe și impozite, a făcut afirmații la adresa petentului, care l-au discreditat și i-au adus atingere demnității.

12. În cadrul dezbaterilor privind persoanele cu handicap grav, având în vedere solicitarea petentului de a fi scutit de la plata taxei de salubritate, partea reclamată a adresat următoarele afirmații la adresa petentului:

Eu îl cunosc pe acel domn, a depus cererea, este un neavenit, nu are locuință pe numele lui. Stă în casa fundației. Nu plătește impozit. A venit numai să ceară și să nu dea nimic.

13. În urma acestor afirmații, primarul comunei a confirmat că așa stau lucrurile iar reclamata și-a cerut scuze spunând că nu are nimic personal cu petentul.

14. Petentul arată că, partea reclamată, fiind întrebată de o altă colegă despre cine este vorba, a răspuns că *este un nevăzător și un om de nimic.*

15. Petentul apreciază că reclamata a încălcat art.10, pct. 25 din Convenția ONU privind persoanele cu dizabilități, precum și alte legi în vigoare privind drepturile persoanelor cu handicap, acest fapt nefiind etic pentru un funcționar public.

16. În concluzie, petentul solicită constatarea faptei și tragerea la răspundere a părții reclamate, prin sancționarea acesteia, precum și publicarea hotărârii și afișarea pe site-ul primăriei a unor scuze publice.

17. În susținerea celor menționate în petiție, petentul a comunicat la dosar link-ul unde se poate viziona ședința publică: <https://youtube/C1hMMSniUvY>.

18. Petentul nu a depus la dosar un transcript al înregistrării, cu mențiunea că aceste discuții sunt preponderent în limba maghiară.

19. În concluziile scrise depuse de petent la dosar se arată următoarele:

19.1 Cu privire la punctul de vedere depus de partea reclamată, petentul reproduce discuția părții reclamate cu primarul comunei, în ședința Consiliului Local din data de 27.05.2022:

Reclamata:....*Eu aş spune că omul care a depus cererea așa a venit din start la noi deși nu plătește impozit pe casă deoarece locuiește în clădirea unei fundații singurul nimic, dar de la noi să primească totul*

Primarul: *Tu ai dreptate, dar noi trebuie să privim lucrurile în alt sens*

Reclamata: *Da, asta a fost puțin personal, cer scuze.*

19.2 Petentul arată că la convorbirea reclamatei cu o altă colegă, fiind întrebată despre cine este vorba, se adresează cu referire la petent că *este un nevăzător și un om de ... (nimic).* Având în vedere atenționarea primarului, reclamata întreabă ce a făcut și nu mai răspunde întrebărilor colegei.

20. Petentul apreciază că problemele sale de sănătate nu trebuiau să facă obiectul ședinței și consideră că a fost discriminat în public.

21. Petentul nu a mai depus note/concluzii scrise sau alte înscrisuri la dosar.

Susținerile părți reclamate

20. În notele scrise depuse de partea reclamată la dosar în data de 03.02.2023, aceasta descrie următoarea situație de fapt:

21. Reclamata este angajată la Primăria Ghindari în calitate de referent asistent la Compartimentul de Gestionare a Fondurilor Publice, Impozite și Taxe Locale, Buget, Contabilitate.

22. În ceea ce privește alegațiile petentului, partea reclamată consideră că nu a acționat în niciun fel discriminator, astfel cum acesta definit în OG nr. 137/2000 și nu a încălcat sub nicio formă drepturile și libertățile fundamentale recunoscute de lege.

23. Se arată că în cadrul ședinței consiliului local, cu ocazia dezbaterilor, reclamata a luat cuvântul, și a spus:

"Această persoană, care a depus cererea, a venit la noi considerând că îi revine tot din partea comunei, dar el nu are obligații, nu plătește impozit pe clădiri, fiindcă locuiește în adăpostul unei fundații. Singurul lui scop este de a nu plăti nimic dar să primească tot de la consiliul local".

24. În continuarea expunerii, reclamata arată că nu a făcut referire la nicio dizabilitate a persoanei și nu am făcut nici alte afirmații discriminatorii în sensul legii. Mai mult, aceasta și-a cerut imediat scuze pentru această remarcă, fiind personală, însă nu consideră că prin aceste afirmații ar fi comis vreun act de discriminare în sensul prevăzut de art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000. Partea reclamată apreciază că nu există nicio referire la o anumită categorie de persoane, nu a existat o opinie a acesteia legată de o anumită atitudine a unui grup, ci s-a referit în concret la faptele unei persoane pe care întâmplător îl cunoaște individual.

25. În acest sens, reclamata menționează faptul că legea garantează principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării și, totodată legea, în concret OG nr. 137/2000 precum și Constituția României garantează dreptul la libertatea de opinie și exprimare.

26. În concluzie, față de cele menționate, partea reclamată solicită respingerea petiției, ca nefondată.

27. În susținerea punctului său de vedere, partea reclamată nu a mai atașat la dosar alte înscrisuri, note sau concluzii scrise.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- Constituția României;
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 al. 1
- legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,
- la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

- o persoană este tratată în mod nefavorabil;
- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;
- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la speță

28. **În fapt**, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare, Colegiul director fiind chemat să analizeze, potrivit obiectului petiției și a înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, în ce măsură faptele sesizate sunt de natură discriminatorie și pot aduce atingere drepturilor recunoscute de lege, prin manifestări și atitudini care pot crea un cadru de inegalitate.

29. Colegiul director reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care petentul, persoană încadrată în grad de handicap, a fost tratat discriminatoriu prin afirmații care l-au discreditat și i-au adus atingere demnității, Colegiul director urmând a se pronunța asupra aspectelor sesizate de petent, respectiv asupra tratamentului aplicat de partea reclamată care, prin manifestări verbale și atitudini ostile a creat un cadru intimidant și degradant asupra petentului.

30. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

31. În considerarea incidenței obiectului petiției la câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

32. Astfel, Colegiul analizează, în strânsă legătură, în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art. 2 al OG nr. 137/2000, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este

definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de către OG nr. 137/2000, republicată.

33. Raportat la obiectul petiției, Colegiul Director al CNCD are în vedere dispozițiile art.2 alin.(1) din OG nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora constituie discriminare *“orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

34. De asemenea, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, *principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv*.

35. Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în OG nr. 137/2000, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din OG nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus din cauza unui criteriu prevăzut de art. 2, alin.(1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

36. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din OG nr. 137/2000, relativ la definiția discriminării, Colegiul director menționează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2, alin.1 din OG nr.137/2000. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi

aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai din cauza apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al OG nr. 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petentă (reclamant) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

37. Curtea Europeană de Justiție a arătat că, în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis (a se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31, cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag.16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag.16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16).

38. Colegiul director mai reține că, în lumina art. 20, alin. 6, din OG nr. 137/2000, în materia discriminării sarcina probei este împărțită în sensul că petentului îi revine sarcina să dovedească existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări, aceasta trebuind să aducă probe în sprijinul afirmațiilor sale. Art. 20, alin. (6) teza I din OG nr. 137/2000 prevede că: *„Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament”*.

39. Având în vedere cele de mai sus, și analizând înscrisurile aflate la dosar și susținerile părților, Colegiul director reține că nu există suficiente probe cu privire la dovedirea afirmațiilor la adresa petentului. Manifestările reclamate de petent sunt relatate în obiectul petiției ca fiind o compromitere a statutului personal al acestuia, precum și acțiuni verbale ale părții reclamate ce aduc atingere demnității petentului pe motiv ca acesta este persoană încadrată în grad de handicap și a solicitat scutire de la plata taxei de salubritate. Petentul consideră că a fost supus unor manifestări nepotrivite din partea părții reclamate în cadrul discuțiilor din ședința consiliului local, reclamata aducând în

discuție situația lui, solicitările acestuia, precum și referiri personale privind gradul de handicap asociate cu referiri privind categoria socială.

40. Petentul nu probează acuzele aduse părții reclamate, menționează doar o discuție purtată în cadrul ședinței ordinare a Consiliului local Ghindari din data de 27.05.2022, locația fiind primăria Ghindari. De asemenea, din explicațiile petentului, rezultă că discuția s-a purtat în limba maghiară iar traducerea oferită de petent în prezenta cauză este o traducere ce aparține exclusiv acestuia, putând fi apreciată ca subiectivă.

În inversarea sarcinii probei, reclamata menționează că în cadrul ședinței Consiliului local Ghindari din data de 27.05.2022, cu ocazia dezbatelor, aceasta a luat cuvântul și a prezentat situația petentului, menționând *că singurul scop al acestuia este de a nu plăti nimic dar să primească tot de la consiliul local*. Reclamata nu face nicio referire legată de opinia sa personală privind statutul persoanei sau încadrarea lui în grad de handicap și omite orice explicație pe tema ce face obiectul prezentei cauze.

41. Referindu-ne la afirmații care pot face obiectul unor plângeri deduse soluționării, astfel cum Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a statuat în jurisprudența sa, este necesară constatarea existenței/inexistenței afirmațiilor precum și examinarea întregului complex de împrejurări în care cuvintele au fost rostite. Atunci când CNCD este sesizat cu privire la conținutul unor acte sau fapte care îmbracă forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, obiectul dedus soluționării petiției este circumscris analizei afirmațiilor în cauză, ceea ce presupune, în prima instanță, constatarea existenței afirmațiilor și în ultimă instanță constatarea conținutului afirmațiilor, sub aspectul incidenței sau nu a prevederilor OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

42. Or, în raport de susținerile părților și de înscrisurile depuse la dosar de acestea, Colegiul director este de opinie că, în prezenta speță, nu pot fi reținute mijloace probatorii concludente de natură a reține prezumția săvârșirii unei discriminări împotriva petentului. Trebuie subliniat faptul că în sarcina petentului cade obligația de a proba săvârșirea unor fapte de discriminare, fapte probate la nivel de certitudine în ceea ce privește conduita reprobabilă a părții reclamate, precum și afirmațiile jignitoare la adresa petentului, prin care s-a adus atingere demnității acestuia.

43. Din plângerea petentului rezultă faptul că a existat un comportament lipsit de respect al părții reclamate la adresa lui, fără a se putea proba la nivel de certitudine un comportament discriminatoriu. Link-ul indicat în dosar ca și probă nu poate fi accesat și în lipsa unui element concret care să probeze afirmațiile nu se poate prezuma existența unei legături discriminatorii față de petent. Din probatoriul depus de părți la dosar, respectiv traducerea exclusivă a petentului și declarația comunicată de partea reclamată, nu se poate concluziona cu privire la varianta corectă a afirmațiilor, asupra interpretării planând subiectivismul părților în ceea ce privește interpretarea personală, în cauză putând fi apreciat faptul că este vorba de declarația unei părți versus declarația celeilalte părți. Lipsa accesului la link-ul înregistrării ședinței și imposibilitatea accesării acestuia suprimă proba care poate dovedi contrariul în ceea ce privește variantele prezentate. În lipsa probei concludente, pe baza probatoriului rămas, deoarece nu pot fi confirmate afirmațiile de discreditare ale părții reclamate la adresa petentului, se poate lua în analiză și aspectul că declarațiile se încadrează în limita libertății de exprimare.

44. Așadar, Colegiul director consideră că, în prezenta speță, față de înscrisurile depuse la dosar, nu sunt arătate dovezi concludente pe care să se sprijine capetele de cerere ale petentului, care să poată conduce la analizarea faptei de discriminare (lipsă probe concludente) și nu sunt prezente indicii de natură a prezuma că un criteriu interzis stipulat de art. 2, alin. (1) a constituit o faptă de discriminare săvârșită de partea reclamată.

45. Astfel, Colegiul director constată că aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art.2, alin.1) din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată,

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin.(2), din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art.2, alin.1) din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nu sunt probe concludente care să poată conduce la stabilirea faptei de discriminare.

2. O copie a hotărârii se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN – Membru

Redactată și motivată: AND/FL

Data redactării: 24.08.2023

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

